

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาภูมิหลัง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2551 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2551 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 3) เพื่อวิเคราะห์ผลการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาโดยส่วนรวม และจำแนกตามสาขาวิชา และ 4) เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตโดยส่วนรวม และจำแนกตามสาขาวิชา ประชากรในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,428 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,225 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตร 2 ปีหลังอนุปริญญา จำนวน 203 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,520 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ ระเบียบประวัตินักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว โดยเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย ชื่อ-สกุล เพศ วันเดือนปีเกิด สถานที่เกิด เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา วุฒิการศึกษาที่ใช้สมัครเข้าศึกษา ที่อยู่ตามสำเนาทะเบียนบ้าน ผู้ปกครองที่สามารถติดต่อได้ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และที่พักขณะเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหัสเข้าเรียน 51 ประกอบด้วยผลการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 และส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจบการศึกษาของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551 วิธีการศึกษา ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการตรวจสอบ คัดลอกจากเอกสารหลักฐาน จากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน วิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาภูมิหลัง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ใช้สถิติร้อยละ เปรียบเทียบสัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ด้วยการวิเคราะห์ไคสแควร์ และการหาประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต จำแนกเป็นการหาร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา ร้อยละของผู้สำเร็จหลังกำหนดเวลา ร้อยละของนักศึกษาที่ออกกลางคัน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลการรับนักศึกษาภาคปกติในปีการศึกษา 2551

ในปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้นรวม 1,428 คน จำนวน 40 โพรแกรมวิชา เป็นหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี จำนวน 28 โพรแกรมวิชา หลักสูตรปริญญาตรี 5 ปี จำนวน 6 โพรแกรมวิชา และหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญา จำนวน 6 โพรแกรมวิชา หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี เปิดสอนใน 5 คณะคือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เปิดสอน 2 โพรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 141 คน คณะวิทยาการจัดการ เปิดสอน 7 โพรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 419 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เปิดสอน 13 โพรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 272 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตร เปิดสอน 3 โพรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 66 คน และคณะศิลปกรรมศาสตร์ เปิดสอน 3 โพรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 116 คน หลักสูตรปริญญาตรี 5 ปี เปิดสอนใน 1 คณะคือ คณะครุศาสตร์ เปิดสอน 6 โพรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 221 คน และหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญา เปิดสอนใน 3 คณะคือ คณะวิทยาการจัดการ เปิดสอน 1 โพรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 38 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตร เปิดสอน 1 โพรแกรมวิชา มีนักศึกษาจำนวน 15 คน และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เปิดสอน 4 โพรแกรมวิชา จำนวนนักศึกษาจำนวน 150 คน

หลักสูตรปริญญาตรี 5 ปี ของคณะครุศาสตร์ มีนักศึกษาโพรแกรมวิชาภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาคือโพรแกรมวิชาสังคมศึกษา และโพรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ตามลำดับเมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะครุศาสตร์มีนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิง ในอัตรา 1:5

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีนักศึกษาโพรแกรมวิชาพัฒนาชุมชนมากที่สุด รองลงมาคือโพรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีนักศึกษาชายมากกว่านักศึกษาหญิงเล็กน้อย

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีนักศึกษาโพรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์มากที่สุด รองลงมาคือโพรแกรมวิชา สาธารณสุขชุมชน และโพรแกรมวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิง ในอัตรา 1: 3

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ของคณะวิทยาการจัดการมีนักศึกษาโพรแกรมวิชาการตลาดมากที่สุด จำนวน รองลงมาคือโพรแกรมวิชาบริหารทรัพยากรมนุษย์ และโพรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการ

ท่องเที่ยวตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะวิทยาการจัดการมีนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิง ในอัตรา 1: 3

หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี หลังอนุปริญญาของคณะวิทยาการจัดการ มีนักศึกษาหนึ่งโปรแกรมวิชาคือ การจัดการทั่วไป เป็นนักนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ของคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารมากที่สุด รองลงมาคือ โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ และ โปรแกรมวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิง ในอัตรา 1:2

หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี หลังอนุปริญญาของคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีนักศึกษาหนึ่งโปรแกรมวิชาคือเทคโนโลยีการเกษตร พบว่าเป็นนักศึกษาชายส่วนใหญ่

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์มากที่สุด รองลงมาคือ โปรแกรมวิชาดนตรี และ โปรแกรมวิชานาฏศิลป์ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีนักศึกษาชายมากกว่านักศึกษาหญิงในอัตรา 1:2

หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี หลังอนุปริญญาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรมมากที่สุด รองลงมาคือ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม และ โปรแกรมวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่าคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีนักศึกษาชายเป็นส่วนใหญ่

2. สภาพภูมิหลังของนักศึกษา

2.1 เพศ และอายุของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 91.52 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 7.37 มีอายุอยู่ในช่วง 22-25 ปี และร้อยละ 0.60 มีอายุอยู่ในช่วงมากกว่า 26 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงในคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ส่วนคณะที่มีนักศึกษาชายเป็นส่วนใหญ่คือ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 98.01 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 1.00 มีอายุอยู่ในช่วง 22-25 ปี ถ้าจำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงในทุกโปรแกรมวิชา

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 95.20 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 4.80 มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 22-25 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชาย ในทุกโปรแกรมวิชา

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ร้อยละ 95.28 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 3.15 มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 22-25 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงในทุกโปรแกรมวิชา

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ร้อยละ 95.31 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 3.29 อยู่ในช่วงอายุ 22-25 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงในทุกโปรแกรมวิชา

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ร้อยละ 94.47 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 2.53 มีอายุอยู่ในช่วงอายุต่ำกว่า 18 ปี จำแนกตามเพศพบว่าโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชาย ยกเว้นโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารที่ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 90.83 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 9.17 มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 22-25 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชายในโปรแกรมวิชาดนตรีและออกแบบประยุกต์ศิลป์ ยกเว้นโปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละครที่ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี รองลงมาร้อยละ 39.33 มีอายุอยู่ในช่วงอายุ 22-25 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชายในทุกโปรแกรมวิชา

2.2 ภูมิลำเนาของนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 50.00 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 15.30 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสตูลและนราธิวาส จำแนกตามคณะพบว่าทุกคณะ นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 35.97 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 24.46 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา ยกเว้นโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป

นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.13 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 15.63 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดตรัง จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ร้อยละ 41.18 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 17.65 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา ยกเว้น โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คหกรรม เทคโนโลยีการยางและพอลิเมอร์ และสาขารณสุขชุมชน

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ร้อยละ 65.37 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 12.55 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ร้อยละ 31.71 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 24.39 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสตูล จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา ยกเว้น โปรแกรมวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.00 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 21.67 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสตูล จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา รองลงมาร้อยละ 14.67 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสตูล จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

2.3 ศาสนา นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 55.94 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาร้อยละ 43.87 นับถือศาสนาอิสลาม และถ้าจำแนกตามคณะพบว่า 4 คณะนักศึกษานับถือศาสนาพุทธ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ยกเว้นคณะ ครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีเกษตร มีนักศึกษานับถือศาสนาอิสลาม

นักศึกษาคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.50 นับถือศาสนาอิสลามรองลงมาร้อยละ 46.50 นับถือศาสนาพุทธ จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษานับถือศาสนาอิสลาม ยกเว้น โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.52 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาร้อยละ 18.48 นับถือศาสนาอิสลาม จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษานับถือศาสนาพุทธ

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ร้อยละ 71.61 นับถือศาสนาอิสลาม รองลงมาร้อยละ 28.39 นับถือศาสนาพุทธ จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าเกือบทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม ยกเว้นโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ร้อยละ 62.06 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาร้อยละ 37.35 นับถือศาสนาอิสลาม จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าเกือบทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ยกเว้นโปรแกรมวิชาการบัญชีที่นักศึกษส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ร้อยละ 54.55 นับถือศาสนาอิสลาม รองลงมา ร้อยละ 45.45 นับถือศาสนาพุทธ จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่า โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์และ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารมีนักศึกษส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม ยกเว้นโปรแกรมวิชา เทคโนโลยีการเกษตรและ โปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ นักศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.48 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา ร้อยละ 34.52 นับถือศาสนาอิสลาม จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าเกือบทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ยกเว้น โปรแกรมวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์ที่นักศึกษส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 66.43 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา ร้อยละ 33.57 นับถือศาสนาอิสลาม จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ

2.4 ระดับผลการเรียนเฉลี่ยก่อนเข้าเรียน พบว่านักศึกษาทุกคณะส่วนใหญ่ร้อยละ 96.61 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 2.88 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50-2.99

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 52.10 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมา ร้อยละ 23.32 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.48 และร้อยละ 17.65 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50-2.99 ตามลำดับ จำแนกตามคณะพบว่าเกือบทุกคณะนักศึกษส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นคณะครุศาสตร์ และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.97 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ย อยู่ในช่วง 2.01-2.49 รองลงมาร้อยละ 32.23 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50-2.99 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 ยกเว้นโปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย โปรแกรมวิชาภาษาไทย และโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.67 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 18.44 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ร้อยละ 72.79 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 14.34 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ร้อยละ 53.61 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 19.91 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นโปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ร้อยละ 76.54 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 12.35 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.03 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 24.14 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นโปรแกรมวิชานาฏศิลป์การละคร

ในภาคเรียนที่ 1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 40.67 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 รองลงมาร้อยละ 30.00 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 2

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 49.44 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 27.24 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.48 และร้อยละ 17.09 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50-2.99 ตามลำดับ และถ้าจำแนกตามคณะพบว่าเกือบทุกคณะนักศึกษส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นคณะครุศาสตร์ และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะครุศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.34 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 รองลงมาร้อยละ 31.75 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50-2.99 ถ้าจำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 ยกเว้น โปรแกรมวิชาภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.57 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ย อยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 25.53 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนใหญ่ร้อยละ 67.28 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 16.54 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการส่วนใหญ่ร้อยละ 55.58 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 19.47 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ยกเว้น โปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่ร้อยละ 70.37 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 20.99 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 ถ้าจำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.03 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 รองลงมาร้อยละ 32.76 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 จำแนก

ตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นโปรแกรมวิชาอนุศัลยกรรม

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ร้อยละ 54.00 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 รองลงมาร้อยละ 22.67 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 จำแนกตามโปรแกรมวิชาพบว่าทุกโปรแกรมวิชานักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.01-2.49 ยกเว้นโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

5. การเปรียบเทียบสัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังเข้าศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 1 และในภาคเรียนที่ 2

สัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาภาคปกติก่อนเข้าศึกษา และหลังเข้าศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 1 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาภาคปกติก่อนเข้าศึกษา และหลังเข้าศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 2 ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลารวมทั้งสิ้นจำนวน 1,486 คน โดยมีนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดร้อยละ 41.72 รองลงมาร้อยละ 15.95 เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และร้อยละ 12.25 เป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ตามลำดับ มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลารวมทั้งสิ้นจำนวน 34 คน เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุดร้อยละ 58.82 รองลงมาร้อยละ 29.41 เป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และร้อยละ 11.76 เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ ส่วนอัตราการสูญเปล่าทางการศึกษาคิดจากการออกกลางคันรวมทั้งสิ้นจำนวน 692 คน เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมากที่สุดร้อยละ 45.23 รองลงมาร้อยละ 18.35 เป็นนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และร้อยละ 12.57 เป็นนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีที่สำเร็จการศึกษาตามเวลารวมทั้งสิ้น 941 คน คิดเป็นร้อยละ 60.28 จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดร้อยละ 81.48 คือ โปรแกรมวิชาคหกรรม รองลงมาร้อยละ 78.95 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และร้อยละ 77.08

เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา หลังเวลามากที่สุดร้อยละ 14.89 คือโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ รองลงมาร้อยละ 9.76 เป็น นักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และร้อยละ 1.91 เป็นนักศึกษาโปรแกรมการบัญชี ตามลำดับ การสูญเสียค่าทางการศึกษาคิดจากการออกกลางคัน นักศึกษาที่ออกกลางคันมากที่สุดร้อยละ 61.76 คือนักศึกษาโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ รองลงมาร้อยละ 60.47 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชา ดนตรี และร้อยละ 52.13 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 5 ปีที่สำเร็จการศึกษาตามเวลารวมทั้งสิ้น 182 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยพบว่าทุกโปรแกรมวิชาที่มีจำนวนร้อยละ 100.00 ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา และไม่มีนักศึกษายกกลางคัน

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลารวมทั้งสิ้น 363 คน คิดเป็นร้อยละ 77.40 จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามากที่สุดร้อยละ 90.70 เป็น นักศึกษาโปรแกรมวิชาสาธารณสุขชุมชน รองลงมาร้อยละ 81.61 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาการ จัดการทั่วไป และร้อยละ 80.00 เป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ตามลำดับ จำนวน นักศึกษาสำเร็จการศึกษาหลังเวลามีจำนวน 10 คน ได้แก่ โปรแกรมวิชาไฟฟ้าอุตสาหกรรม อัตราการ สูญเสียค่าทางการศึกษาคิดจากการออกกลางคันมีจำนวนรวม 96 คน โดยเป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชา เทคโนโลยีการเกษตรมากที่สุดร้อยละ 46.51 รองลงมาได้แก่ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการผลิต อุตสาหกรรม ร้อยละ 20.75

นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา รวมทั้งสิ้น 237 คน คิด เป็นร้อยละ 61.72 จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลากำหนดจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.21 ออกกลางคัน จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 33.07 จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตาม เวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชา สาธารณสุขชุมชน ร้อยละ 90.70 รองลงมาได้แก่ โปรแกรมวิชาคหกร รมศาสตร์ ร้อยละ 81.48 และโปรแกรมวิชาชีววิทยาประยุกต์ ร้อยละ 72.73ตามลำดับ

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา รวมทั้งสิ้น 105 คน คิดเป็น ร้อยละ 56.15 ไม่มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลา จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ร้อยละ 78.95 รองลงมาได้แก่ โปรแกรม วิทยาศาสตร์การอาหาร ร้อยละ 68.42 และโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร ร้อยละ 53.49 ตามลำดับ การสูญเสียค่าทางการศึกษาที่คิดตามจำนวนนักศึกษายกกลางคัน มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 43.85

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการที่สำเร็จการศึกษาตามเวลารวมทั้งสิ้น 620 คน คิดเป็นร้อยละ 66.17 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลามีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.43 จำนวนร้อยละของ

นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ร้อยละ 81.61 รองลงมา ได้แก่ โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ร้อยละ 77.08 และโปรแกรมวิชานิติศาสตร์ ร้อยละ 69.41 ตามลำดับ การสูญเปล่าทางการศึกษาที่คิดตามจำนวนนักศีกษาออกกลางคัน มีจำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 33.83

นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา รวมทั้งสิ้น 82 คน คิดเป็นร้อยละ 65.60 ไม่มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลา จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชาการพัฒนาชุมชน ร้อยละ 67.90 รองลงมา ได้แก่ โปรแกรมวิชาภาษาไทย ร้อยละ 61.36 การสูญเปล่าทางการศึกษาที่คิดตามจำนวนนักศีกษาออกกลางคัน มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40

นักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา รวมทั้งสิ้น 101 คน คิดเป็นร้อยละ 53.72 ไม่มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลา จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร ร้อยละ 60.87รองลงมา ได้แก่ โปรแกรมวิชาศิลปกรรม ร้อยละ 56.57 การสูญเปล่าทางการศึกษาที่คิดตามจำนวนนักศีกษาออกกลางคัน มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 46.28

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่สำเร็จการศึกษาตามเวลา รวมทั้งสิ้น 159 คน คิดเป็นร้อยละ 76.08 จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลังเวลา มี 10 คนคิดเป็นร้อยละ 4.78 จำนวนร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามเวลามากที่สุดคือ โปรแกรมวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ร้อยละ 80.00 รองลงมา ได้แก่ โปรแกรมวิชาการผลิตอุตสาหกรรม ร้อยละ 79.25 การสูญเปล่าทางการศึกษาที่คิดตามจำนวนนักศีกษาออกกลางคัน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.14

อภิปรายผล

1. จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 91.52 มีอายุอยู่ในช่วง 18-21 ปี จำแนกตามเพศพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงในคณะครุศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาการจัดการ เทคโนโลยีการเกษตร ส่วนคณะที่มีนักศึกษาชายเป็นส่วนใหญ่คือ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ศิลปกรรมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับ ซาดา เมียนก่าเนิดและระวีวรรณ วุฒิปะสิทธิ์ (2549) ได้ศึกษาสถานภาพนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ปีการศึกษา 2548 พบว่าอายุของนักศึกษาภาคปกติส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 21-23 ปี เป็นนักศึกษาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับปราณี สุจริตนไชยกุลและคณะ(2543) ได้ศึกษาสถานภาพและปัญหา

ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏธนบุรี ปีการศึกษา 2543 ชั้นปีที่ 1 พบว่า สถานภาพทั่วไปส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง อายุ 21-25 ปี สอดคล้องกับ ปันดดา บุญพาวัฒนาและคณะ(2549) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและคุณภาพการให้บริการของคณะวิทยาการจัดการ พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง มีอายุในช่วง 18 – 23 ปี

2. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยก่อนเข้าเรียน จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 96.61 มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 และถ้าจำแนกตามคณะ พบว่าทุกคณะนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงต่ำกว่า 2.00 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ซาดา เมียนกำเนิดและระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2549) ได้ศึกษาสถานภาพนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ปีการศึกษา 2548 พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยนักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนสะสมเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00-2.49 แต่สอดคล้องกับ มยุรี จารุปาน และคณะ (2530) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของการมัธยมศึกษา พบว่าโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษหรือขนาดใหญ่ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น โรงเรียนในกรุงเทพมหานครหรือโรงเรียนระดับจังหวัดหรือ อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงทั้งนี้เนื่องจากการจัดสรรทรัพยากรไปไม่ถึงโรงเรียนที่ห่างไกลในชนบท และสอดคล้องกับ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์(2547) ได้ทำวิจัยเพื่อตอบข้อกังขาที่ว่า กวดวิชามีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อจริงหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มนักเรียนกวดวิชามีโอกาสสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้มากกว่า 1.57 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กที่ไม่ได้กวดวิชา โดยเฉพาะเด็กที่กวดชนิด "ติวก่อนสอบ" มีโอกาสสอบติดมากขึ้นเป็น 2 เท่า และ โรงเรียนกวดวิชาในต่างจังหวัดมีน้อยซึ่งทำให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงไม่ได้ ทำให้ต้องเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การศึกษาครั้งนี้ได้แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าศึกษาและหลังเข้าศึกษาแล้วในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ จากผลการศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งจากการศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่า 2.00 มีผลทำให้นักศึกษาเมื่อศึกษาครบสองภาคการศึกษาแล้วถ้ามีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึง 1.60 มีผลให้นักศึกษาบางส่วนต้องพ้นสภาพจากการศึกษา ซึ่งน่าจะเป็นความสูญเปล่าทางการจัดการศึกษา ซึ่งจะเป็ตัวชี้วัดว่าการให้การศึกษาของมหาวิทยาลัยและการประเมินผลการสอนของอาจารย์ คำถึงถึงคุณภาพและมาตรฐานเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ได้มีการให้เกรดเกินความสามารถและเกินความเป็นจริงเพราะคะแนนเฉลี่ยสะสมสอดคล้องและสมเหตุสมผลกับคะแนนสะสมก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

4. ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่ามีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาร้อยละ 61.82 และมีอัตราการสูญเปล่าทางการศึกษา 38.18 คณะที่มีการสำเร็จการศึกษามาก

สุดได้แก่ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และคณะครุศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนอัตรา การสูญเสียค่าทางการศึกษาคิดจากการออกกลางคันนั้นพบว่าคณะที่มีอัตราการออกกลางคันมากที่สุด เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ วินทญา วิเศษศิริกุล (2538) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการศึกษาของ วิทยาลัยเทคนิคนครนายก รุ่นปีการศึกษา 2532-2534 พบว่าการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ(ปวช.) มีประสิทธิภาพการศึกษาเชิงคุณภาพทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ประสิทธิภาพเชิง ปริมาณยังได้ผลไม่สมบูรณ์เต็มที่ มีความสูญเสียค่าเนื่องจากการออกกลางคันและจากการเรียนจบช้า และสอดคล้องกับ ชัยณรงค์ ต่อสกุล(2538) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย รามคำแหงรุ่นปีการศึกษา 2523-2528 พบว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต ก่อนข้างต่ำทำให้เกิดอัตราการสูญเสียเพิ่มมากขึ้น จากตัวเลขที่แสดงอัตราการสูญเสียค่าทางการศึกษานั้น อาจมีสาเหตุมาจากการลาออก พ้นสภาพ ซึ่งมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาก โดยหลักการทั่วไปถ้าเข้ามา ศึกษา และทุกคนจบตามเวลาที่หลักสูตรกำหนดถือว่าเป็นการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ สูงสุดตามความมุ่งหวังของสถาบันการศึกษา ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องจัดและพัฒนาปัจจัยทั้ง ส่วนรวมและส่วนย่อยที่เหมาะสม เช่น สาเหตุของการลาออก พ้นสภาพ หรือจบหลังจากหลักสูตร กำหนด อาจเป็นเพราะนักศึกษามีปัญหาทางการเรียน ปัญหาทางสุขภาพ ปัญหาทางสังคม ปัญหาทาง เศรษฐกิจ เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวถ้ารีบดำเนินการแก้ไขก็จะทำให้เกิดผลดีโดยส่วนรวม

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยพบว่า มีนักศึกษาก่อนออกกลางคันมีจำนวน 692 คน จากทั้งหมดที่รับเข้าจำนวน 1,486 คนคิดเป็นร้อยละ 46.57 ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาควรปรับปรุงหลักสูตรและ กระบวนการเรียนการสอนให้สนองต่อความต้องการผู้เรียน ชุมชน และสนับสนุน หรือส่งเสริม ศักยภาพของผู้เรียนให้มากขึ้น และควรมีมาตรการในการกำหนดนโยบายเพื่อการสร้าง และผลิต บัณฑิตที่มีคุณภาพ
2. ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรปรับปรุงการบริหารวิชาการและ มาตรฐานวิชาการ เพื่อให้การบริหารวิชาการเกิดประสิทธิภาพสูงสุด มุ่งพัฒนาคุณภาพและ ประสิทธิภาพการศึกษาในระดับปริญญาตรี

3. ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนเข้าเรียนส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักศึกษาซึ่งมาจากนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อนเพื่อให้เขาเหล่านี้ได้สำเร็จการศึกษาและออกไปปรับใช้สังคมในด้านต่าง ๆ มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน สถานที่ ความสะดวกสบายให้กับผู้สอนและผู้เรียนอย่างเพียงพอเพื่อเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาออกกลางคันมีถึงร้อยละ 46.57 ดังนั้น มหาวิทยาลัย และคณะควรสำรวจและศึกษาสถานภาพของนักศึกษาของตนอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตาม สนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและเพื่อลดอัตราการสูญเปล่าทางการศึกษา เพื่อให้อัตราการสูญเปล่าทางการศึกษาน้อยลงกว่านี้ มหาวิทยาลัย คณะ สำนักส่งเสริมวิชาการ ควรกำกับติดตามกิจกรรมการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ ประเมินผลให้มีมาตรฐาน ยุติธรรมและถูกต้องยิ่งขึ้น โดยใช้วิธีการประเมินผลแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์และประเมินจากคะแนนที่มีมาตรฐานเป็นกลาง (t-score) ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนควรให้ความสนใจและช่วยเหลือนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำยิ่งขึ้น โดยการจัดหลักสูตรและระบบการเรียนการสอนที่ดี จัดกิจกรรมสนับสนุนและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น จัดสอนซ่อมเสริม การให้สอบแก้ตัว โดยเฉพาะรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำมาก